

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ע.ח.
ממרא	ת"ר:												ע.ח.
אם נאמר בנינים למה נאמר דורות? ואם נאמר דורות למה נאמר בנינים?													ע.ח.
אם נאמר בנינים ולא נאמר דורות, הייתי אומר: בן ראשון ושני אסור, שלישי מותר, לכך נאמר דורות ואם נאמר דורות ולא נאמר בנינים, הייתי אומר: לאותן העומדים על הר סיני, לכך נאמר בנינים.													ע.ח.
להם - מהם מנה?													ע.ח.
להם - הלך אחר פסולן.													ע.ח.
ואיצטרך למיכתב להם, ואיצטרך למיכתב אשר יולדו דאי כתב רחמנא אשר יולדו, ה"א מבניהם מנה, כתב רחמנא להם ואי כתב רחמנא להם, ה"א מצרית מעוברת שנתגיירה - היא ובנה חד, כתב רחמנא אשר יולדו.													ע.ח.
ואיצטרך למיכתב להם הכא, ואיצטרך למיכתב לו גבי ממזר דאי כתב רחמנא הכא, משום דבא מטיפה פסולה, אבל ממזר דבא מטיפה כשרה - אימא לא ואי כתב רחמנא גבי ממזר, משום דאין ראוי לבא בקהל לעולם, אבל הכא אימא לא, צריכא.													ע.ח.
מצרי שני שנשא מצרית ראשונה - בנה שלישי הואי.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												ע.ח.
בתר דידיה שדינן ליה.	אלמא קסבר: [רבי יוחנן]												ע.ח.
יכולין ממזרים ליתרה, כיצד? ממזר נשא שפחה - הולד עבד, שחררו - נמצא בן חורין?	מתיב רב יוסף, רבי טרפון אומר:												ע.ח.
אלמא, בתר דידיה שדינן ליה?													ע.ח.
שאני התם, דאמר קרא: (שמות כ"א) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.													ע.ח.
מנימין גר מצרי היה לי חבר מתלמידי רבי עקיבא, ואמר: אני מצרי ראשון ונשאתי מצרית ראשונה, אשיא לבני מצרית שניה כדי שיהא בן בני ראוי לבא בקהל?	מתיב רבא, אמר ר' יהודה:												ע.ח.
ואי ס"ד בתריה דידיה שדינן ליה, אפילו ראשונה נמין?													ע.ח.
תני: ראשונה.	הא אמר ליה רבי יוחנן לתנא:												ע.ח.
מצרי שני שנשא מצרית ראשונה - בנה שני הואי?	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:												ע.ח.
אלמא, בתר אימיה שדינן ליה.													ע.ח.
הפריש חטאת מעוברת וילדה, רצה - מתכפר בה, רצה - מתכפר בולדה?	אמר ליה אביי, אלא הא דאמר ר' יוחנן:												ע.ח.
אי אמרת בשלמא עובר לאו ירך אמו הוא, הוה ליה כמפריש שתי חטאות לאחריות													ע.ח.
הפריש שתי חטאות לאחריות - מתכפר באחת מהן והשניה תרעה?	ואמר רב אושעיא:												ע.ח.
אלא אי אמרת עובר ירך אמו הוא, הוה ליה ולד חטאת, וולד חטאת למיתה אזיל אישתיק.													ע.ח.
דלמא שאני התם, דכתיב: אשר יולדו, הכתוב תלאו בלידה?	א"ל: [אביי]												ע.ח.
קרקפנא חזיתיה לרישך ביני עמודי כי אמר רבי יוחנן להא שמעתא.	א"ל: [רב דימי]												ע.ח.
טעמא דכתיב אשר יולדו, הא בעלמא - בתר אבוא שדינן ליה													ע.ח.
נכרית מעוברת שנתגיירה - בנה אין צריך טבילה?	אלא הא דאמר רבא:												ע.ח.
אמאי אין צריך טבילה?													ע.ח.
וכי תימא משום דרבי יצחק													ע.ח.
דבר תורה, רובו ומקפיד עליו - חוצץ, רובו שאינו מקפיד עליו - אינו חוצץ	דאמר רבי יצחק:												ע.ח.
לא שנו אלא רובו, אבל כולו - חוצץ	והא אמר רב כהנא:												ע.ח.
שאני עובר, דהיינו רביתיה.													ע.ח.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⋈ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
באומות הלך אחר הזכר, נתגירו - הלך אחר פגום שבשניהם.	כי אתא רבינא א"ר יוחנן:											◊
באומות הלך אחר הזכר												■
מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? שנאמר: (ויקרא כ"ה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו יכול אפי' אחד מן הכנענים שבא על אחת מן האומות והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: אשר הולידו בארצכם, מן הנולדים בארצכם, ולא מן הגרים בארצכם.	כדתניא:											◊
נתגירו - הלך אחר פגום שבשניהם.												◊
במאי?												^
אילמא במצרי שנשא עמונית												!
מאי פגום שבשניהם אית בה? עמוני - ולא עמונית												ז
אלא בעמוני שנשא מצרית, אי זכר הוי - שדייה בתר עמוני, אי נקבה הוי - שדייה בתר מצרית.												!
ממזרין ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם, אחד זכרים ואחד נקבות.												■
ממזרת לאחר עשרה דורות מותרת, יליף עשירי עשירי מעמוני ומואבי, מה להלן נקבות מותרות, אף כאן נקבות מותרות.	ריש לקיש:											◊
אי מה להלן מיד, אף כאן מיד?												ז
כי אהני גזירה שוה - מעשירי ואילך.												!
ממזרים ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם, אחד זכרים ואחד נקבות.	והאנן תנן:											ז
לא קשיא: הא כמאן דאמר דון מינה ומינה, הא כמאן דאמר דון מינה ואוקי באתרא.												!
ממזרת לאחר עשרה דרי, מהו?	שאלו את רבי אליעזר:											^
מי יתן לי דור שלישי ואטהרנו.	אמר להם: [רבי אליעזר]											!
ממזרא לא חיי.	אלמא קסבר: [ר"א]											■
ממזרא לא חיי.	וכן אמר רב הונא:											■
ממזרין אסורין ואיסורן איסור עולם	והא אנן תנן:											ז
דידיע חיי, דלא ידיע לא חיי, דידיע ולא ידיע - עד תלתא דרי חיי, טפי לא חיי.	רבי זירא, לדידי מפרשא לי מיניה דרב יהודה:											!
ההוא דהוי בשבכותיה דר' אמי, אכריז עליה דממזרא, הוה בכי ואזיל												○
חיים נתתי לך.	אמר ליה: [רב אמי]											○
נתינים - דוד גזר עליהם, שנאמר: (שמואל ב' כ"א) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו'.	רב חנא בר אדא:											■
מאי טעמא גזר עלייהו?												^
דכתיב: (שמואל ב' כ"א) ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה, שנה ראשונה - אמר להם: שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם? דכתיב: (דברים י"א) ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו'. בדקו ולא מצאו שניה - אמר להם: שמא עוברי עבירה יש בכם? דכתיב: (רמיהו ג') וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך וגו'. בדקו ולא מצאו שלישי - אמר להם: שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכם ואין נותנין? דכתיב: (משלי כ"ה) נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר בדקו ולא מצאו, אמר: אין הדבר תלוי אלא בי, מיד: ויבקש דוד את פני ה'.												!
מאי היא?												^
ששאל באורים ותומים.	ריש לקיש:											!
מאי משמע?												ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הערל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אתיא פני פני, כתיב הכא: ויבקש דוד את פני ה', וכתוב התם: (במדבר כ"ז) ושאל לו במשפט האורים לפני ה'.	רבי אלעזר:											!	עח:
ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים, אל שאול - שלא נספד כהלכה, ואל בית הדמים - על אשר המית הגבעונים.													עח:
וכי היכן מצינו בשאול שהמית הגבעונים?												⚡	עח:
אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון, מעלה עליו הכתוב כאילו הרג.												!	עח:
קא תבע אל שאול שלא נספד כהלכה, וקא תבע על אשר המית הגבעונים?												⚡	עח:
אין												!	עח:
מאי דכתיב: (צפניה ב') בקשו את ה' כל ענוי ארץ אשר משפטו פעלו? באשר משפטו שם פעלו.	דאמר ריש לקיש:											!	עח:
אמר דוד: שאול נפקו להו תריסר ירחי שתא ולא דרכיה למספדיה, נתנינן ניקרינהו ונפייסינהו.													עח:
(שמואל ב' כ"א) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם מה אעשה לכם במה אכפר וברכו את נחלת ה', ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לה' וגו'													עט:
מפייס ולא פייסינהו.												o	עט:
אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנין, וגומלי חסדים' רחמנים, דכתיב: (דברים י"ג) ונתן לך רחמים ורחמך והרבך' ביישנין, דכתיב: (שמות כ') בעבור תהיה יראתו על פניכם' גומלי חסדים, דכתיב: (בראשית י"ח) למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.												o	עט:
(שמואל ב' כ"א) ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזילי המחולתי.													עט:
מאי שנא הני?												⚡	עט:
העבירות לפני ארון, כל שארון קולטו - למיתה, כל שאין ארון קולטו - לחיים.	רב הונא:											!	עט:
(שמואל ב' כ"א) ויהמול המלך על מפיבושת בן יהונתן בן שאול	מתיב רב חנא בר קטינא:											⚡	עט:
שלא העבירו												!	עט:
וכי משוא פנים יש בדבר?												⚡	עט:
אלא שהעבירו וקלטו, ובקש עליו רחמים ופלטו.												!	עט:
ואכתי משוא פנים יש בדבר												⚡	עט:
אלא שבקש רחמים שלא יקלטנו הארון.												!	עט:
והא כתיב: (דברים כ"ד) לא יומתו אבות על בנים וגו'.												⚡	עט:
מוטב שתעקר את אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											!	עט:
(שמואל ב' כ"א) ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם וחית השדה לילה													עט:
והא כתיב: (דברים כ"א) לא תלין נבלתו על העץ												⚡	עט:
מוטב שתעקר את אחת מן התורה ויתקדש שם שמים בפרהסיא, שהיו עוברים ושבבים אומרים: מה טיבן של אלו? הללו בני מלכים הם, ומה עשו? פשטו ידיהם בגרים גרורים, אמרו: אין לך אומה שראויה להדבק בה כזו, ומה בני מלכים כך, בני הדיוטות על אחת כמה וכמה ומה גרים גרורים כך, ישראל על אחת כמה וכמה. מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף, שנאמר: (מלכים א' ה') ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חוצב בהר.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:											!	עט:
ודלמא ישראל הון												⚡	עט:
לא סלקא דעתך, דכתיב: (מלכים א' ט') ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד.												!	עט:

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יבמות-הערל	מאן דאמר											
ודלמא דוגזר בעלמא												ז
אלא מהכא: (דברי הימים ב' ב') ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל וגו' ומצאו מאה וחמשים אלף [וגו' ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר.												ז
ונתנינן דוד גזר עליהם? משה גזר עליהם, דכתיב: (דברים כ"ט) מחוטב עציך עד שואב מימין												ז
משה גזר לההוא דרא, דוד גזר לכולי דרא.												ז
ואכתי יהושע גזר עליהו, דכתיב: (יהושע ט') ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמזבח ה'												ז
יהושע גזר בזמן שבית המקדש קיים, דוד גזר בזמן שאין בית המקדש קיים.												ז
בימי רבי בקשו להתיר נתינים												ז
חלקנו נתיר, חלק מזבח מי יתיר?	אמר להם רבי:											ז
ופליגא דר' חייא בר אבא												ז
חלק עדה לעולם אסור, חלק - מזבח, בזמן שבית המקדש קיים - אסור, אין בית המקדש קיים - שרי.	דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:											ז
שמעתי, שהסריס חולץ וחולצין לאשתו, והסריס לא חולץ ולא חולצין לאשתו, ואין לי לפרש.	רבי יהושע:											ז
אני אפרש: סריס אדם - חולץ וחולצין לאשתו, מפני שהיתה לו שעת הכושר - סריס חמה - לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שלא היתה לו שעת הכושר.	רבי עקיבא:											ז
לא כי, אלא סריס חמה - חולץ וחולצין לאשתו, מפני שיש לו רפואה - סריס אדם - לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שאין לו רפואה.	רבי אליעזר:											ז
העיד ר' יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה בירושלים סריס אדם, ויבמו את אשתו, לקיים דברי ר"ע.	[ר' יהושע בן בתירא]											ז
הסריס לא חולץ ולא מייבם, וכן איילונית לא חולצת ולא מתייבמת.												ז
הסריס שחלץ ליבמתו - לא פסלה, בעלה - פסלה, מפני שהיא בעילת זנות.												ז
וכן איילונית שחלצו לה אחין - לא פסלוה, בעלה - פסלוה, מפני שבעילתה בעילת זנות.												ז
מכדי שמעינן לר"ע												ז
חייבי לאוין כחייבי כריתות דמו	דאמר: [רבי עקיבא]											ז
וחייבי כריתות לאו בני חליצה וייבום נינהו												ז
הכא במאי עסקינן - כגון שנשא אחיו גיורת, ור"ע סבר לה כר' יוסי	ר' אמי:											ז
קהל גרים לא אקרי קהל.	דאמר: [רבי יוסי]											ז
אי הכי, יבומי נמי מייבם												ז
אין הכי נמי, ואידי דאמר ר' יהושע חולץ, אמר איהו נמי חולץ.												ז
דיקא נמי												ז
העיד ר' יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה בירושלים סריס אדם, ויבמו את אשתו, לקיים דברי ר"ע,	דקתני: [ר' יהושע בן בתירא]											ז
ש"מ.												ז
פצוע דכא וכרות שפכה, סריס אדם והזקן - או חולצין או מייבמין? כיצד? מתו, ולהם נשים ולהם אחין, ועמדו אחין ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט או שחלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו מתו אחין, ועמדו הן ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט או חלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו, ואסור לקיימן, משום שנאמר: (דברים כ"ג) לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה'	מתיב רבה:											ז
אלמא בקהל עסקינן												ז

מקרא-8-key: central point for summary and review-חזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושי- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
--

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ						
כגון שנפלה לו ולבסוף נפצע.	אלא אמר רבה:					!	◇	עט:
וליתי איסור פצוע ונידחי עשה דייבום	אמר ליה אביי:					ז	◇	עט:
אם מיאנה - מיאנה, ואם לאו - תמתין עד שתגדיל ותצא הלזו משום אחות אשה?	מי לא תנן, ר"ג:					ז	◇	עט:
אלמא אתי איסור אחות אשה ודחי						ז	◇	עט:
הכא נמי ניתי איסור פצוע ונידחי?						ז	◇	עט:
האי תנא הך תנא דבי רבי עקיבא היא	אלא אמר רב יוסף:					!	◇	עט:
מחייבי לאוין דשאר הוי ממזר, מחייבי לאוין גרידי לא הוי ממזר.	דאמר: [רבי עקיבא]					!	◇	עט:
איקרי כאן: (דברים כ"ה) להקים לאחיו שם, והא לאו בר הכי הוא?						ז	◇	עט:
אם כן, אין לך אשה שכשרה ליבם, שלא נעשה בעלה סריס חמה שעה אחת קודם למיתתו.	רבא:					!	◇	עט:
לר' אליעזר, פירוקא דרבא פירכא היא						ז	◇	עט:
התם כחישותא דאתחילה ביה.						!	◇	עט:
היכי דמי סריס חמה?						^	◇	עט:
כל שלא ראה שעה אחת בכשרותו.	רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:					!	◇	עט:
מנא ידעינן?						^		.D
כל המטיל מים ואינו עושה כיפה.	אביי:					!	◇	.פ
ממאי הוא?						^		.פ
דאפיה אימיה בטיהרא ושתיא שיכרא מרקא.						!	◇	.פ
היינו דשמענא לאמי	רב יוסף:					○		.פ
כל שממעני אמו לקוי	דאמר: [אמי]					○		.פ
ולא ידענא מאי ניהו.						○		.פ
וליחוש שמא הבריא בינתים						ז		.פ
כיון דתחלתו וסופו לקוי - לא חיישינן.						!	◇	.פ
בודקין אותו שלש פעמים בתוך שמונים יום	מתלב רב מרי, רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר:					ז	◇	.פ
לחד אבר חיישינן, לכוליה גופא לא חיישינן.						!	◇	.פ
לא כי וכו'.	רבי אליעזר:					■	◇	.פ
בן עשרים שנה ולא הביא שתי שערות - יביאו ראייה שהוא בן עשרים והוא הסריס, לא חולץ ולא מייבם בת עשרים ולא הביאה שתי שערות - יביאו ראייה שהיא בת עשרים והיא האילונית, לא חולצת ולא מתייבמת, דברי בית הלל.	ורמינהו: [בית הלל]					■	◇	.פ
זה וזה בני שמנה עשרה	בית שמאי:					■	◇	.פ
הזכר - כדברי ב"ה, ונקבה - כדברי ב"ש, מפני שהאשה ממחרת לבא לפני האיש	רבי אליעזר:					■	◇	.פ
חזר בו ר' אליעזר.	רמי בר דיקולי אמר שמואל:					!	◇	.פ
מהי הדר ביה?	איבעיא להו:					^		.פ
סריס חמה חולץ וחולצין לאשתו, שכן במינן מתרפאין באלכסנדריא של מצרים.	תא שמע: דתניא, רבי אליעזר:					!	◇	.פ
לעולם לא הדר ביה, וכי תנן ההיא - לעונשין.	רבי אלעזר:					!	◇	.פ

מקרא-8-key: central point for summary and review-חזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
---

יבמות-הערל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אכל חלב מבן שנים עשרה ויום אחד עד בן שמנה עשרה, ונולדו בו סימני סריס, ולאחר מכאן הביא שתי שערות, רב אמר: נעשה סריס למפרע	איתמר: [רב]										פ.
קטן היה באותה שעה.	שמואל:										פ.
לרב, אילונית לרבי מאיר יהא לה קנס	מתקיף לה רב יוסף:										פ.
מקטנותה יצתה לבגר.	אמר ליה אביי:										פ.
כל כי הני מילי מעלייתא יתאמרו משמאי	א"ל: [אביי]										פ.
אין הסריס נידון כבן סורר ומורה, לפי שאין בן סורר ומורה נידון אלא בחתימת זקן התחתון ואין אילונית נידונית כנערה המאורסה, שמקטנותה יצתה לבגר.	דתניא:										פ.
סימני סריס ואילונית ובן שמנה, אין עושין בהן מעשה עד שיהו בן עשרים.	רבי אבהו:										פ.
ובן שמנה מי קחיי?											פ.
בן שמנה - הרי הוא כאבן ואסור לטלטלו, אבל אמו שוחה עליו ומניקתו, מפני הסכנה	והתניא:										פ.
הכא במאי עסקינן - כשגמרו סימניו											פ.
איזהו בן שמנה? כל שלא כלו לו חדשיו	דתניא: [ת"ק]										פ.
סימנין מוכיחין עליו, שערו וצפרניו שלא גמרו	רבי:										פ.
טעמא דלא גמרו, הא גמרו, אמרין: האי בר ז' הוא, ואישתהויי הוא דאשתהי.											פ.
אלא הא דעבד רבא תוספאה עובדא באשה שהלך בעלה למדינת הים ואישתהי עד תריסר ירחי שתא, ואכשריה	[רבא תוספאה]										פ.
כמאן?											פ.
כרבי											פ.
משתהא	דאמר: [רבי]										פ.
כיון דאיכא רבן שמעון בן גמליאל											פ.
משתהי	דאמר: [רבן שמעון בן גמליאל]										פ.
כרבים עבד											פ.
כל ששהה ל' יום באדם - אינו נפל.	דתניא, רשב"ג:										פ.
איזהו סריס חמה? כל שהוא בן עשרים ולא הביא שתי שערות, ואפילו הביא לאחר מכאן - הרי הוא כסריס לכל דבריו.	ת"ר:										פ.
ואלו הן סימניו: כל שאין לו זקן, ושערו לקוי, ובשרו מחליק	[ת"ק]										פ.
כל שאין מימיו מעלין רתיות	רשב"ג אומר משום רבי יהודה בן יאיר:										פ.
כל המטיל מים ואין עושה כיפה	יש אומרים:										פ.
כל ששכבת זרעו דוחה	יש אומרים:										פ.
כל שאין מימי רגליו מחמיצין	יש אומרים:										פ.
כל שרוחץ בימות הגשמים ואין בשרו מעלה הבל	אחרים:										פ.
כל שקולו לקוי ואין ניכר בין איש לאשה.	רבי שמעון בן אלעזר:										פ.
ואיזו היא אילונית? כל שהיא בת עשרים ולא הביאה ב' שערות, ואפ"ל הביאה לאחר מכאן - הרי היא כאילונית לכל דבריה.											פ.
ואלו הן סימניה: כל שאין לה דדים, ומתקשה בשעת תשמיש	[ת"ק]										פ.

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל שאין לה שיפולי מעים כנשים	רבן שמעון בן גמליאל:											◊
כל שקולה עבה ואינה ניכרת בין אשה לאיש.	רבי שמעון בן אלעזר:											◊
סימני סריס - רב הונא אמר: עד שיהו כולם	איתמר: [רב הונא]											◊
אפ"ל באחד מהן.	רבי יוחנן:											◊
היכא דהביא שתי שערות בזקן - כולי עלמא לא פליגי דעד שיהו כולן, כי פליגי - בשלא הביא.												◊
עיינו ביה ברב נחמן, אי בשרו מעלה הבל איתב ליה ברת	אלא הא דאמר להו רבה בר אבוא לרבנן:											⚡
כמאן?												^
כרב הונא												⚡
לא, רב נחמן סיכי דיקנא הויא ליה.												!
הסריס לא חולץ ולא מייבם, וכן אילונית וכו'.												■
קתני סריס דומיא דאילונית, מה אילונית בידי שמים, אף סריס בידי שמים,												◊
וסתמא כרבי עקיבא												◊
בידי אדם אין, בידי שמים לא.	דאמר: [רבי עקיבא]											■
הסריס שחלץ ליבמתו - לא פסלה כו'.												■
טעמא דבעלה הוא, הא אחר לא												■
לימא, תיהוי תיובתא דרב המנונא												⚡
שומרת יבם שזינתה - פסולה ליבמה	דאמר: [רב המנונא]											◊
לא, הוא הדין אפילו לאחר גמי, ואידי דתנא רישא בדידיה, תנא גמי סיפא בדידיה.												!
וכן אילונית שחלצו לה אחין כו'.												■
טעמא דבעלה, הא לא בעלה - לא												■
כמאן?												^
דלא כרבי יהודה, דאי רבי יהודה												!
אילונית זונה היא.	האמר: [רבי יהודה]											!
סריס חמה כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה.												■
אנדרוניוס כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה.	רבי יוסי ור"ש:											■
טומטום שנקרע ונמצא זכר - לא יחלוץ, מפני שהוא כסריס.	רבי יהודה:											■
אנדרוניוס נושא אבל לא נישא												■
אנדרוניוס - חייבין עליו סקילה כזכר.	רבי אליעזר:											■
פשיטא												⚡
מהו דתימא, מוליד מאכיל, שאינו מוליד אינו מאכיל, קמ"ל.												!
אנדרוניוס.	רבי יוסי ורבי שמעון:											■
מאכילה בתרומה ואין מאכילה בחזה ושוק	ריש לקיש:											◊
אף מאכילה בחזה ושוק.	רבי יוחנן:											◊
ולריש לקיש, מאי שנא חזה ושוק? דאורייתא, תרומה גמי דאורייתא												⚡

מקרא-8-key: central point for summary and review-הזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכא במאי עסקינן - בתרומה בזמן הזה, דרבנן.												פא.
אבל בזמן שבהמ"ק קיים, מאי? לא, אדתני אין מאכילה בחזה ושוק, ליפלוג וליתני בדידה: בד"א - בתרומה דרבנן אבל בתרומה דאורייתא לא												פא.
הכי נמי קאמר: כשהוא מאכילה - מאכילה בתרומה בזה"ז דרבנן, ואין מאכילה בזמן הזה ושוק ואפילו בתרומה דרבנן, דלמא אתי לאוכלה בתרומה דאורייתא												פא.
אף מאכילה בחזה ושוק.	רבי יוחנן:											פא.
מי סברת תרומה בזה"ז דרבנן?	א"ל ר' יוחנן לר"ל:											פא.
אין, שאני שונה: עיגול בעגולים עולה.	א"ל: [ר"ל]											פא.
והלא אני שונה: חתיכה בחתיכות עולה, מי סברת כל שדרכו לימנות שנינו? את שדרכו לימנות שנינו.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											פא.
מאי היא?												פא.
מי שהיו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם - ידלקו, נתערבו באחרות - כולן ידלקו, דברי ר' מאיר	דתנן: [רבי מאיר]											פא.
יעלו באחד ומאתים	חכמים:											פא.
כל שדרכו לימנות מקדש	שהיה ר"מ אומר:											פא.
אינו מקדש אלא ששה דברים בלבד	חכמים:											פא.
שבעה אלו הן: אגוזי פרך, ורמוני בדן, וחביות סתומות, וחלפי תרדין, וקולחי כרוב, ודלעת יונית, ור"ע מוסיף אף ככרות של בעה"ב, הראוין לערלה - ערלה, לכלאי הכרם - כלאי הכרם	רבי עקיבא:											פא.
את שדרכו לימנות שנינו	ר' יוחנן סבר:											פא.
כל שדרכו לימנות שנינו.	ריש לקיש סבר:											פא.
מאי חתיכה?												פא.
חתיכה של חטאת טמאה שנתערבה במאה חתיכות של חטאות טהורות, וכן פרוסה של לחם הפנים טמאה שנתערבה במאה פרוסות של לחם הפנים טהורות - תעלה	דתניא: [ת"ק]											פא.
לא תעלה	רבי יהודה:											פא.
אבל חתיכה של חטאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות, וכן פרוסה של לחם הפנים טהורה שנתערבה במאה פרוסות של חולין טהורות - דברי הכל לא תעלה	[דברי הכל]											פא.
קתני מיהת רישא תעלה												פא.
בנימוחה.	רבי חייא בריה דרב הונא:											פא.
אי הכי, מאי טעמא דר' יהודה?												פא.
רבי יהודה לטעמיה												פב.
מין במינו לא בטיל.	דאמר: [רבי יהודה]											פב.
אבל לא נימוח מאי? לא תעלה, אדתני: אבל חתיכה של חטאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות - לא תעלה, ניפלוג וניתני בדידה: בד"א - בשנימוחה, אבל לא נימוחה - לא תעלה												פב.
טהורות בטהורות עדיף ליה.												פב.
ולר"ל, מאי שנא רישא ומ"ש סיפא?												פב.
רישא בטומאת משקין דרבנן, סיפא דאורייתא.	רב שישא בריה דרב אידי:											פב.
אבל טומאת שרץ מאי? לא תעלה, אדתני סיפא: אבל חתיכה של חטאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות - לא תעלה, ניפלוג וניתני בדידה: במה דברים אמורים - בטומאת משקין, אבל בטומאת שרץ - לא												פב.
טהורה בטהורות עדיף ליה.												פב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבה:											◊
רישא איסור לאו, סיפא איסור כרת.	והא רבה הוא דאמר:		‡									
כל בדאורייתא, לא שנא איסור לאו ולא שנא איסור כרת	קשיא.		■									
סיפא, משום דהוי ליה דבר שיש לו מתירין, וכל דבר שיש לו מתירין אפילו באלף לא בטיל.	רב אשי:											◊
והא דרב אשי בדותא היא	למאן?		■									◊
אי לכהן	מישרא שר?		‡									
אי לישראל	לעולם אסור		‡									
אלא, הא דרב אשי בדותא היא.	וסבר ר' יוחנן תרומה בזמן הזה דאורייתא?											◊
שתי קופות - אחת של חולין ואחת של תרומה, ולפניהם שתי סאין - אחת של חולין ואחת של תרומה, ונפלו אלו בתוך אלו - הרי אלו מותרים, שאני אומר: תרומה לתוך תרומה נפלה, וחולין בתוך חולין נפלו	והוא שרבו חולין על התרומה	והתניא:										◊
אע"פ שלא רבו חולין על התרומה	בשלמא לריש לקיש, קסבר: בדרבנן נמי רבויא הוא דבעינן, אלא לרבי יוחנן קשיא	ריש לקיש:										◊
הא מני? רבנן היא, ואנא דאמרי כרבי יוסי	ר' יוחנן:											◊
(דברים ל') אשר ירשו אבותיך וירשתה - ירושה ראשונה ושניה יש להן, ושלישית אין להן	בשלמא לריש לקיש, קסבר: בדרבנן נמי רבויא הוא דבעינן, אלא לרבי יוחנן קשיא	דתניא בסדר עולם:										◊
מאן תנא סדר עולם? רבי יוסי.	הא מני? רבנן היא, ואנא דאמרי כרבי יוסי	וא"ר יוחנן:										◊
וסבר רבי יוחנן בדרבנן לא בעינן רבויא?	מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות, נתן סאה ונטל סאה - כשר	והא תנן:										◊
מאי לאו דנשתייר רובן	עד רובו	וא"ר יהודה בר שילא אמר ר' אסי א"ר יוחנן:										◊
לא, דלא נשקול רובו.	מאי לאו דנשתייר רובן											◊
ואיבעית אימא: שאני הכא, דאיכא למימר שאני אומר.	לא, דלא נשקול רובו.											◊
אנדרוגינוס נושא	ואיבעית אימא: שאני הכא, דאיכא למימר שאני אומר.	תנן:										◊
תני: אם נושא	אנדרוגינוס נושא											◊
והא נושא קתני	תני: אם נושא											◊
וליתעמיק, מאי אבל לא נישא? אלא מאי נישא? דיעבד, נושא נמי דיעבד	והא נושא קתני											◊
לא, נושא - לכתחלה משמע, אבל לא נישא - דיעבד נמי לא.	וליתעמיק, מאי אבל לא נישא? אלא מאי נישא? דיעבד, נושא נמי דיעבד	אמרי:										◊
אנדרוגינוס - חייבין עליו סקילה כזכר	לא, נושא - לכתחלה משמע, אבל לא נישא - דיעבד נמי לא.	והא מדקתני סיפא, רבי אליעזר										◊
מכלל דת"ק ספוקי מספקא ליה	אנדרוגינוס - חייבין עליו סקילה כזכר											◊
בין למר בין למר מפשט פשיטא ליה, איכא בינייהו סקילה משני מקומות	מכלל דת"ק ספוקי מספקא ליה											◊
	בין למר בין למר מפשט פשיטא ליה, איכא בינייהו סקילה משני מקומות											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	דמר סבר: [ת"ק]											
חייבין עליו סקילה משני מקומות	דמר סבר: [ת"ק]											
כזכר.	ומר סבר: [רבי אליעזר]											
ליתא למתניתין מקמי ברייתא	רב:											
אנדרוגינוס בריה בפני עצמה הוא, ולא הכריעו בו חכמים אם זכר אם נקבה.	דתניא, רבי יוסי											
אדרבה, ליתא לברייתא מקמי מתניתין												
מדשבקיה רבי יוסי לבר זוגיה, ש"מ הדר ביה.												
ליתא לברייתא מקמי מתניתין.	שמואל:											
אדרבה, ליתא למתניתין מקמי ברייתא, דהא שמעינן ליה לשמואל דחייש ליחידא												
הני מילי כי לא מתעקרא מתניתין, אבל כי מתעקרא מתניתין - לא חייש.												
הלכה כרבי יוסי באנדרוגינוס ובהרכבה	אמרי בי רב משמיה דרב:											
בקושי ובקידוש.	שמואל:											
אנדרוגינוס												
הא דאמרן.												
הרכבה												
אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין ערב שביעית, פחות משלשים יום לפני ראש השנה, ואם נטע והבריך והרכיב - יעקור	דתנן: [ת"ק]											
כל הרכבה שאינה קולטת בשלשה ימים - שוב אינה קולטת	רבי יהודה:											
שתי שבתות	רבי יוסי ורבי שמעון:											
לדברי האומר שלשים - צריך שלשים ושלשים, לדברי האומר שלשה - צריך שלשה ושלשים, לדברי האומר שתי שבתות - צריך שתי שבתות ושלשים.	ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוא:											
בקושי וקידוש.	שמואל:											
קושי												
כמה יהא קישויה? ר"מ אומר: או ארבעים או חמשים יום	דתנן: [רבי מאיר]											
דייה חדשה	רבי יהודה:											
אין קישוי יותר משתי שבתות.	רבי יוסי ורבי שמעון:											
קידוש												
המסכך גפנו על גבי תבואתו של חברו - הרי זה קדש והייב באחריותו, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]											
אין אדם אוסר דבר שאינו שלו.	רבי יוסי ורבי שמעון:											
באנדרוגינוס מה לי אמר שמואל?	איבעיא להו:											
ליתא לברייתא מקמי מתני.	ת"ש, דאמר שמואל לרב ענן:											
הרכבה מה לי אמר שמואל?												
תני כמאן דאמר שלשה ושלשים.	תא שמע, דא"ל שמואל לרב ענן:											
קושי מה לי אמר רב?												
תיקו.												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הערל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קידוש מה לי אמר רב?											⊠	
אין הלכה כרבי יוסי.	רב יוסף: ת"ש, דאמר רב הונא אמר רב:										!	⊠
מאי חזית דסמכת אהא? סמוך אהא	אמר ליה אביי:										⚡	
הלכה כרבי יוסי?	דאמר רב אדא אמר רב:										⚡	
אמרי בי רב מנו? רב הונא, ורב הונא אמר: אין הלכה.											!	⊠
טומטום וכו'.	רבי יהודה:											■
מאי עביד ליה רבי יהודה לטומטום דבירי, דאותבוה אבי כורסיה ואיקרע ואוליד שבע בנין?	רב אמר:										⊠	⚡
חזר על בניו מאין הם.	ורבי יהודה א"ל:										!	
טומטום לא יחלוץ, שמא יקרע ונמצא סריס חמה.	תניא, ר' יוסי בר' יהודה:											⊠
אטו כל דמקרע זכר הוי?												⚡
הכי קאמר: שמא יקרע ונמצא נקבה, ואפילו נמצא זכר, שמא ימצא סריס חמה.												■
מאי בינייהו?												⊠
לפסול במקום אחין, ולחלוץ שלא במקום אחין איכא בינייהו.	רבא:											!
אנדורגינס - חייבין עליו סקילה משתי מקומות.	רב שמואל בר יהודה א"ר אבא אחוה דר' יהודה בר זבדי אמר רב יהודה אמר רב:											⊠
אנדורגינס - חייבין עליו סקילה כזכר, בד"א - בזכרות שלו, אבל בנקבות שלו - פטור.	מיתבי, רבי אליעזר:											⊠
הוא דאמר כי האי תנא												!
אנדורגינס - חייבין עליו סקילה משתי מקומות.	דתניא, רבי סימאי:											⊠
מ"ט דרבי סימאי?												⊠
(ויקרא י"ח) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה - אי זהו זכר שיש בו שני משכבות? הוי אומר: זה אנדורגינס.	אמר רבא, בר המדורי אסברא לי:											!
ורבנ?												⚡
אע"ג דאית ביה שני משכבות - את זכר כתיב.	[רבנ]											!
ורבנ זכר גרידא מנא להו?												⚡
מואת אשה.												!
באשה שלא כדרכה מנא להו?												⚡
מאשה.												!
לא לכל א"ר אליעזר אנדורגינס זכר מעליא הוא, שאם אתה אומר כן, במקדשין יקדש.	רב שזבי אמר רב חסדא:											⊠
ומנלן דלא קדש?												⚡
הנרבע, והמוקצה, והנעבד, והאתנן, ומחיר, וטומטום, ואנדורגינס - מטמאין בגדים אבית הבליעה	דת"ר: [ת"ק]											!
טומטום ואנדורגינס אין מטמאין בגדים אבית הבליעה	רבי אליעזר:											!
כל מקום שנאמר זכר ונקבה, אתה מוציא טומטום ואנדורגינס מביניהם, ועוף הואיל ולא נאמר בו זכר ונקבה, אי אתה מוציא טומטום ואנדורגינס מביניהם.	שהיה ר"א אומר:											!
הכלאים, וטרפה, ויוצא דופן, טומטום ואנדורגינס - לא קדושין ולא מקדשין	ר"נ בר יצחק: אף אנן נמי תניא, רבי אליעזר:											■

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים-statement מימרא proof ראיה answer תירוץ question שאלה challenge קושיא central point for summary and review נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment קודמת-פסקה מובאה של פסקה קודמת מעשה-story מקרא-key</p>
--

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	ואמר שמואל:											
לא קדושין בתמורה, ולא מקדשין בעושה תמורה ש"מ.												
חייבין עליו סקילה כזכר.	רבי אליעזר:											
כשהלכתי ללמוד תורה אצל ר' אלעזר בן שמוע, חברו עלי תלמידיו כתרנגולים של בית בוקיא, ולא הניחוני ללמוד אלא דבר אחד במשנתינו, רבי אליעזר אומר: אנדרוגינוס - חייבין עליו סקילה כזכר.	תניא, א"ר:											
הדרן עלך הערל.												

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

יבמות-יש מותרות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
יש מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן, מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן, מותרות לאלו ואלו, ואסורות לאלו ואלו.												■	◇	מ	.75	
ואלו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן:													■	◇		.75
כהן הדיוט שנשא את האלמנה ויש לו אח כ"ג.													■	◇		.75
הלל שנשא כשרה ויש לו אח כשר													■	◇		.75
ישראל שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר													■	◇		.75
ממזר שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל													■	◇		.75
מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן.													■	◇		.75
ואלו מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן:													■	◇		.75
כ"ג שקידש את האלמנה ויש לו אח כהן הדיוט													■	◇		.75
כשר שנשא חללה ויש לו אח הלל													■	◇		.75
ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ממזר													■	◇		.75
ממזר שנשא בת ישראל ויש לו אח ישראל													■	◇		.75
מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן.													■	◇		.75
ואלו אסורות לאלו ואלו:													■	◇		.75
כהן גדול שנשא את האלמנה ויש לו אח כהן גדול או כהן הדיוט													■	◇		.75
כשר שנשא חללה ויש לו אח כשר,													■	◇		.75
ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל													■	◇		.75
ממזר שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר													■	◇		.75
אסורות לאלו ואלו.													■	◇		.75
ושאר כל הנשים - מותרות לבעליהן וליבמיהן.													■	◇		.75
שניות מד"ס, שנייה לבעל ולא שנייה ליבם - אסורה לבעל ומותרת ליבם, שנייה ליבם ולא שנייה לבעל - אסורה ליבם ומותרת לבעל, שנייה לזה ולזה - אסורה לזה ולזה ' אין לה לא כתובה, ולא פירות, ולא מזונות, ולא בלאות, והולד כשר, וכופין אותו להוציא.													■			.75
אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתניה לישראל, בת ישראל לנתני ולממזר - יש להן כתובה.													■			.75
מאי איריא דתני נשא? ליתני קידש													ז	◇		.75
וכ"ת טעמא דנשא, דהוה ליה עשה ולא תעשה, אבל קידש - אתי עשה ודוחה לא תעשה													!			.75
והא כולה פירקין עשה ולא תעשה הוא, ולא אתי עשה ודחי לא תעשה													ז			.75
משום דקבעי למיתני סיפא													!	◇		.75
כ"ג שנשא את האלמנה	[סיפא]												■	!	◇	.75
דוקא נשא, דשוויה חללה, אבל קידש - שריא ליה													■	!		.75
תנא נמי רישא נשא.														!		.75
ואדתי משום סיפא, ליתני משום מציעתא													ז	◇		.75
כ"ג שקידש את האלמנה ויש לו אח כהן הדיוט	[מציעתא]												■	ז	◇	.75
אלא משום בת בוקתא, דקבעי למיתני חלל שנשא כשרה, טעמא דנשא, דשוויה חללה, אבל קידש - שריא ליה, משום הכי קתני נשא.														!	◇	.75

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-יש מותרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי איריא דקתני אלמנה? ליתני בתולה												◇
וכי תימא, קסבר האי תנא נישואין הראשונים מפילין												!
הרי חלל שנשא כשרה, ולא אמרינן נישואין הראשונים מפילין												◇
הא ודאי משום סיפא, משום דקבעי למיתנא סיפא:												!
כ"ג שנשא את האלמנה ויש לו אח כ"ג או כהן הדיוט	[סיפא]											!
דוקא אלמנה, אבל בתולה חזיא ליה												!
משום הכי קתני אלמנה.												!
אם איתא להא דכי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן:	מתקיף לה רב פפא											◇
מצרי שני שנשא מצרית ראשונה - בנה שני הוי	[רב דימי אמר ר' יוחנן]											◇
לתני נמי: מצרי שני שנשא שתי מצריות, אחת ראשונה ואחת שנייה, והיו לו בנים מראשונה ומשנייה, אי נסוב כי אורחיהו - מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן, ואי איפוך ונסוב - מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן, מותרות לאלו ולאלו - גיורות, אסורות לאלו ולאלו - אילוניות												◇
תנא ושייר.												!
מאי שייר דהאי שייר?												◇
שייר פצוע דכא.												!
אי משום פצוע דכא לאו שיורא, דהא תנא ליה חייבי לאוין.												◇
אטו חייבי לאוין מי לא קתני והדר תני?												!
כהן הדיוט שנשא אלמנה, וחלל שנשא כשרה	והא קתני:											!
ההוא איצטריכא ליה לאשמועינן כדרב יהודה אמר רב												◇
לא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין.	דאמר רב יהודה אמר רב:											!
חלל שנשא כשרה, וישראל שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר	והא קתני:											!
הא נמי לא מהדר מינתא היא, דאשמועינן לאו שאין שוה בכל, וקמשמע לן לאו השוה בכל.												◇
ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל	הא קתני:											!
אלא לאו שמע מינה תנא ושייר, ש"מ.												!
לא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:											!
לימא מסייע ליה: חלל שנשא כשרה												!
מאי לאו כהנת הראויה לו, ומאי כשרה? כשרה לכהונה												◇
לא, ישראלית, ומאי כשרה? כשרה לקהל.												!
אי הכי, יש לו אח כשר - נמי כשר לקהל												!
מכלל דהוא פסול לקהל												◇
אלא לאו כהן												!
ומדהוא כהן היא כהנת												◇
מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.												!
לא יקחו לא יקחו - מלמד, שהאשה מוזהרת על ידי האיש	מתיב רבין בר נחמן:											!
כל היכא דהוא מוזהר - היא מוזהרת, וכל היכא דהוא לא מוזהר - היא לא מזדהרא.	רבא:											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

יבמות-יש מותרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יבמות-יש מותרות	מאן דאמר												
והא מהכא נפקא? מדרב יהודה אמר רב נפקא									ז		◊	פד.	
דאמר רב יהודה אמר רב, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:									ז	■	◊	פד.	
אי מההיא, הוה אמינא לאו הוה בכל, אבל לאו שאינו שוה בכל - לא.									!		◊	פד.	
והרי טומאה דלאו שאין שוה בכל, וטעמא דכתב רחמנא בני אהרן - ולא בנות אהרן, הא לאו הכי, ה"א נשים חייבות									ז		◊	פה.	
מאי טעמא? לאו משום דרב יהודה אמר רב									ז	■		פה.	
לא, דגמרינן מלא יקחו.									!		◊	פה.	
קיחה איצטריכא ליה, ס"ד אמינא ליגמר מטומאה, קמשמע לן.	איכא דאמרי:								!		◊	פה.	
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע איקלעו להינצבו לאתריה דרב אבין											○	פה.	
הוזהרו כשרות להנשא לפסולין או לא?	בעו מיניהו:										^	פה.	
עשרה יוחסין עלו מבבל: כהנים, לויים, וישראלים, הללים, גרים, וחרורים, וממזרים, נתינים, שתוקי, ואסופי' כהנים לויים ישראלים - מותרין לבא זה בזה, לויים ישראלים חללים גרים חרורים - מותרין לבא זה בזה, גירי חרורי וממזרי נתיני שתוקי ואסופי' - מותרים לבא זה בזה.	אמר להו רב פפא: תניתוה:										!	פה.	
ואילו כהנות לחלל לא קתני											!	פה.	
כל היכא דהני נסבי מהני והני נסבי מהני - קתני, כהן כיון דאילו בעי למינסב חללה אסירא ליה - לא קתני.	א"ל רב הונא בריה דרב יהושע:										ז	פה.	
לא הוזהרו כשרות לינשא לפסולים.	אתו לקמיה דרב אבין אמר להו: דרדקי, הכי אמר רב יהודה אמר רב:										■	○	פה.